

Petri Hírek

Pócspetri Község
Önkormányzata

2017 év
március hó

2. évfolyam
3. szám

A Nyírségi Petribe született Tóth Endre /1824-1885/költő, író.

Különleges színesedő lapszám

Kisléta, Máriapócs, Pócs-
petri közös múltját keres-
gélve leltem Tóth Endre /
Petri, 1824.11.30. – Vatta
1885.06.05./ költőre, író-
ra. A születésének helyszí-
ne Pócspetriként is és
Lövépetriként is fel van
tüntetve. Katona Béla:
Szabolcs-Szatmár-Bereg
irodalmi topográfiája. II.
Ajkától Zsurkig /Nyíregy-
háza, 1996./ című a-
nyagban a születési hely-

színeként Pócspetrit jelöl-
ték meg. A Wikipédiá-
ban Lövépetri szerepel.

A születési helyének pon-
tos meghatározását, a
születési anyakönyvi nyil-
vántartás megkeresését
célul tűztem ki.

Egy pár versét az inter-
neten megtalálva, elol-
vasva /Megyei himnusz,
Sólyom vitéz szeretője,
Ronow Ágnes, Gonosz
asszony/ úgy éreztem
érdeklődésre
tarthat számot.

A következő ol-
dalakon közölt a
Vasárnapi Újság
XXXII. évfolyam,
25. számában
1885-ben meg-
jelent cikket a-
jánlom Tóth End-
re költő, író meg-
ismerése céljá-
ból, minden Petri
Híreket olvasó,
történelmet, iro-
dalmat szeretők
számára.

**Pénzes László
helytörténeti
kutató**

Tóth Endre költő, író.

/Petri, 1824.11.30.-Vatta, 1885.06.05./

**„Amit láatsz, az a hír, amit tudsz, az a háttér,
amit érzel, az a vélemény” - Lester Markel**

Az eredeti, kiadói, meg-
rendelői, és szerkesztői
szándék szerint a Pócs-
petri Önkormányzat égi-
sze alatt megjelenő, az
Iránytű Gazdaságfej-
lesztő Klub által szerkesz-
tett Petri Hírek fekete - fe-
hérben készül.

Ez a színválasztás egy-
részt tükröz egy filozófiát,
mely szerint a lap egysze-
rűen, feketén, fehérén a
tények közlésére szorít-
kozik, az eseményeket, a
történeket hitelesen
mutatja be. Másrészt a
választott színvilág bizto-
síthatja a legolcsóbb
nyomtatási megjelenést.
Ez idáig viszont csak az
első lapszám jelent meg
nyomdai úton, s nem fo-
galmazódott meg az on-
line terjesztésen kívüli
szándék.

Ezért „beengedjük” a szí-
neket, fotókat, s ez úton is
közzé tesszük (melléklet-
ként) az Önkormányzat
és/vagy intézményei ál-
tal készített plakátokat,
illetve a civilektől érkező
érdekesebb, „színesebb”
közléseket, híra-
dásokat.

Tóth Endre költő, író.

/Petri, 1824.11.30.-Vatta, 1885.06.05./

„TÓTH ENDRE. (1824—1885.)

Abból a költői nemzedékből, mely közvetlenül az 1848/9-iki szabadságharc után szólalt meg, különösen ketten váltak ki s költöttek csakhamar általános figyelmet:

Tóth Endre és Kálmán.

Csak névrokonok, kik egymást csak verseikből ismerték, de talán e névrokonságnál fogva is, mint testvérek haladtak pályájuk első szakában.

Még 48-ban szólaltak meg, de a viharban nem hallott gyenge szavuk s először csak 49 után vette őket észre az olvasó közönség.

Kálmán Petőfi nyomain haladt, a népies dal lévén választott műfaja.

Endre érzelmes, sőt beteges-ségre hajló kedély, aki a színezésben és a hangban a túlzástól, a cifrázkodástól s a dagálytól sem volt mentes.

Kedélye azonban sokat tisztult később s hangja neme-sebb és tisztább lőn, a nélkül, hogy valaha is a plasztika erejére s a tárgyilagosság teljességére bírt volna emelkedni. Bizonyos homály borrongott kedélyén mindvégig s lantja fátyollal fedve maradt, mely húrjai hangját soha sem engedte teljes tisztaságban zendülni meg. Néha azonban a titokteljes homály jobban hat, mint a világosság s Tóth Endre az ábrándos és nőiesen lágy kedélyek s érzélgős szívek kedvenc költőjelőn.

Költeményei első (két párány-kötetes) gyűjteményét 1853-ban adta ki.

Címe: «Zengő bokor», némi keresettséggel választva (a mi akkor divatban volt), elég jól kifejezte a költő egyéniségét; a madárdaltól és szellő-suttogástól zengő bokor,

melyből a hangok nem válhatnak ki tisztán, egyik a másikba olvad s egymást zavarják: ez volt az ő költészete.

Azonban folyvást törekedett a forma tisztaságára, külsőleg, belsőleg s öntudatában lévén kedélye betegségének s érzelmei, maga előtt is megmagyarázhatatlan túlfeszültségének, rajta volt, hogy ettől szabaduljon.

Ízlését a külföld jeleseinek művein nemesítette s előszeretettel fordult a klasszikusokhoz is, és különösen a Horác forrásának a habjaiból törekedett egészséget meríteni. S valóban, már két év múlva (1855-ben) megjelent «Újabb költeményei» és még inkább 1862-ben világot látott gyűjteménye, melynek ismét cifra címet választott, a «Harangvirágok», a hang tisztasága tekintetében tetemes haladást mutatnak.

Időközben a népiesben is próbálkozott, Angyal Bandi mondai történetét népies beszélyben dolgozván fel (1856), de ez nem volt az ő mezeje. A nép fiának egészséges, még érzélgésében is nyers természetét ő nem találhatta el. Egyes szebb részletei csak az érzélgős líra s a pompázó természetfestés körében mozognak.

Élete utolsó éveiben, mikor már nagyon keveset írt, hangja a legtisztább s a dagályt és a színezés túlterhelt-ségét alig venni már észre rajta s kivált az a néhány darab, a mit Horác ódáiból modern (rímes és magyar ritmusa) alakban fordított, egészen megfelel mai irodalmi ízlésünk- és igényeinknek.

PÉNZES LÁSZLÓ Helytörténeti kutató

Kislétához, Máriapócs-hoz, és Pócspetrihez kötődő, az itt élő emberek jelentős részét, és a hártárt őstermelőként, a „Mohos-menti” Vadásztársaság tagjaként is ismerő helytörténeti kutató, Pénzes Laci bácsi, újra kincsre lett!

Laci bá', a helytörténeti ismereteink bővítésével, a petri származású költőre találással, életének, munkásságának ismertetésével sokunknak szerez örömet.

A Vasárnapi Újság írójának -ki személyesen keveset találkozott, „de évek hosszú során át sűrű és bizalmas levelezésben volt” a költővel-, soraiból megismert költő lelkiállapota a 48-as szabadságharc bukása után teljesen érthető.

(„Világosnál leeresztették előttünk azt a sötét kárpitot, mely mögött még most is sok szomorú dolog lappang.”)

A „Mint a virág: a melyen kellettél több a bimbó, csak keveset és azt se jól virítja ki...” érzés pedig ismerős minden, az élet értelmét, az önkifejezést kereső, alkotó ember számára (különösen egy vidéki, ingerszegény környezetben).

Tóth Endre költő, író emléke előtt tisztelegve, emlékezünk, és emlékezzünk az 1848-49-es Forradalom és Szabadságharcra, a résztvevőkre, a hősökre, és az áldozatokra is.

Tóth Endre életéről egyedüli forrásunk az az önéletrajzi levél, melyet egy író barátjához, nem sokkal halála előtt intézett.

«Születtem -írja- 1824-ben, november 30-ikán a Nyírség Szabolcs megyei részében, Petriben. Atyám gazdatiszt volt s engem a jogi pályára szánt. Sajátszerű nézeteinél fogva iskoláimat Debrecenben, Nagy-Károlyban, S.-A.Újhelyen, Nagy-Váradon, Szatmáron, Kassán -mint ő mondá- tapasztalás végett járatta velem, míg végre a jogot Egerben végezve, 1846-ben Pesten ügyvédi vizsgát tettem, de őszintén szólva, már akkor, sőt előbb is sokkal többet forgattam szépirodalmi műveinket, mint Acsádit és Kóvit.

Ilyen -fájdalom- megosztott foglalkozás közt lettem 1847-ben Borsod megye tiszteletbeli ügyésze.

Itt ért az 1848-iki forradalom.

Még azon év nyarán a táborba siettem s ott szolgáltam 1849. január végéig, midőn is a kassai táborozás alkalmával a rendkívül szigorú hidegben lábaim megfagytak, s azontúl később csak tábori küldetéseken tehettem szolgálatot.

Azután, midőn Világosnál leeresztették előttünk azt a sötét kárpitot, mely mögött még most is sok szomorú dolog lappang: irigyeltem azokat, a kik így kiáltottak föl:

«Nos pátriám fugimus».

Aztán idevetődtem Vattára. S e lappangó állapotban nősültem meg 1849. december 25-én.

Azóta itt küszködöm Vattán egy kicsinyke földbirtokon.

S ha az előtt Themis, most Ceres vont és von el attól a foglalkozástól, melyen oly keveset tettem.

Több volt bennem az érzés, mint a kifejezés ereje. Mint a virág: a melyen kelleténél több a bimbó, csak keveset és azt se jól virítja ki...»

Tóth Endre túlérzékeny lelkét s betegességre hajló kedélyét minden bántotta; de semmi sem inkább és állandóbban, mint a kényszerűség, mely őt egy csekély földbirtokhoz kötötte s a világtól és a nyilvános szerepléstől elzárta. Érezte magában, hogy az irodalmi téren is sokkal többet tehetne, tehetségeit inkább kifejthetné, s magát jobban érvényesíthetné, ha nem oly félreeső helyen, hanem a közép-pontban élhetne. Bár szerette a természetet, a magányt, az erdő homályát és a zsongó mezőket, lelkét mindez nem tölthette be egészen s dicsvágyát nem elégítette ki az, hogy keble titkos vágyait borongós dalokban önthesse ki.

Az ég egy ritka nemes lelkű, derék nőt rendelt mellé Okolicsányi Krisztinában (ki után vattai birtoka is volt) -aki őt teljes mértékben szerette s férjének, gyermekeinek és házának élve boldogította volna is, -ha a családi élet lett volna az, amiben e beteg kedély teljes boldogságot találhatott volna. De bár neje jóságát teljesen méltányolta s elismerte, bevallotta, hogy még ez sem teheti őt egészen boldoggá.

Szeretett volna részt venni a politikában is: 1865-ben képviselőjelöltül is fellépett, de Prónay József mellett kisebbségben maradt. Később a függetlenségi párthoz csatlakozott, -de tevékeny szerepet már akkor nem játszott, csak borongós lelke nyilatkozott e politikai párt «bús-magyar»-ságában.

A magával s a világgal -

maga sem tudta miért- elégtelen s épen azért mindig sajgó kedély borongása vonul át egész életén, úgy, mint költészetén.

Mikor a vasút Borsodot is oly közel hozta a fővároshoz, ő akkor is távol maradt; s a hatvanas évek kezdete óta csak kétszer volt a fővárosban, -legutóbb pár évvel ezelőtt, mikor a Petőfi-társaság tagjául választván s költeményei válogatott gyűjteményét is kiadván, egyszer megjelent azok körében, akik jobban méltányolták őt, mint saját kortársai.

Nejét a múlt évben vesztette el; s most már a vesztés egész fájdalma megtámadta nemes szívét. Vádolta magát, hogy nem tudta eléggé méltányolni s nem érezte magát egészen boldognak azzal, a ki az ő boldogítására volt teremtve s egészen annak is élt. Régibb bajához (a fulladozáshoz) most szívбай járult, mely rohamosan fejlődén, váratlanul ölte meg az egykor oly erős, daliás férfit.

Halálának híre egyszerre elszáryalt s bús rokonérettel töltötte el az egész vidéket, hol mindenki szerette és tisztelte, még politikai ellenei is, s azok is, a kiktől egészen elvonulva élt.

Temetése nagy részvétellel ment véghez s a koszorúhoz, melyet egyetlen leánya -s családja -tettek koporsójára, az irodalom sem tagadhatja meg a magáét, melynek első rangú bajnoka nem volt ugyan, de melynek sok nemű zajába soha sem vegyített egyetlen nemtelen hangot sem.*

/-á-r-/'

MŰVÉSZETI PROGRAM PÁLYÁZATI KIÍRÁSA

Szerencsére nincs olyan lapszám, hogy ne adnánk hírt valamilyen pályázati lehetőségről, és/vagy beadott pályázatról, illetve annak, azoknak az eredményéről.

Mintahogyan az első induló lapszámban 2016 év januárjában a „KKETTKK-56P-02 kódjelű „Büszkeségpontok” pályázati kiírásra: a Pócspetri Önkormányzat „Büszkeségpont létrehozása, a „Pócspetri ügy” kiállítási anyag elkészítése címmel nyújtott be pályázatot” címmel közölt cikkben részletesen írtunk arról a témáról, úgy az ez évet nyitó januári Petri Hírekben közzé tettük, hogy „A Magyar Művészeti Akadémia nyílt pályázatot hirdet, a Magyar Művészeti Akadémiáról szóló 2011. évi CIX. törvényben nevesített művészeti ágak területén működő civil szervezetek, valamint magánszemélyek részére, művészeti szakmai programjuk megvalósításának támogatására.

Pályázat kódja: MMA-17-P

Valószínű, hogy a felhívás közzététele is generálta, hogy a Petri Híreket olvasó, a pályázati lehetőségeket figyelő, a településen döntéshozó szerepkört vállaló, és a közösségért valóban tenni akaró személy, személyek újból megkeresték az Iránytűt, hogy a tavalyi évhez hasonlóan készítse el és adjon be a „**Nemzetközi Hagyományőrző Zenei - Tánc és Alkotótáborra**” pályázatot.

II. Nemzetközi Hagyományőrző Zenei - Tánc és Alkotótábor Pócspetriben

A II. Nemzetközi Hagyományőrző Zenei - Tánc és Alkotótábor Pócspetriben projekt aktualitását indokoltságát, fontosságát, három különböző, de mégis egymásba fonódó, egymást erősítő rész adja.

Először is az MMA támogatásnak is köszönhetően tavalyi évben sikeresen (a szervezők, a támogatók, és ami a legfontosabb a projekt célcsoportok, a résztvevők legnagyobb öröme, és meglepedésére) első alkalommal lebonyolítottuk a Nemzetközi Hagyományőrző Zenei - Tánc és Alkotótábort Pócspetriben. A tábor záró – kiállítást megnyitó rendezvényen hitet tettünk a folytatásra, azaz ebben az évben is mindenképpen szeretnénk (az MMA megtisztelő támogatásának reményében) megrendezni, a helyi élő népművészetet ápoló kisközösségeink, alkotóink és hazánk más tájegységéről, valamint több európai országból érkező művészek számára is jelentős és fontos eseményt.

Másodsorban, a településünk Pócspetri Önkormányzatának, az új polgármesternek, és képviselőtestületnek, a téma iránt elkötelezett civil szervezetnek, az Iránytű Gazdaságfejlesztő Klubnak feltett szándéka, hogy a településen (a kis lélekszám -1674 fő- ellenére) nagyszámban jelenlevő, az önkifejezést dalban, táncban, versben, zenében, megvalósító kisközösségek miatt a településmarketing keretében a kulturális programok szervezésénél, és az élő népművészetet, a hagyományőrző tevékenységnél megjelent „Pócspetri, a zenélő falu” szlogent tartalommal megtöltsük, és tovább mélyítésük. Erre (is) kiváló alkalom lenne/lehetne a tábor megrendezése (2017.07.02.-2017.07.09.) Pócspetriben.

Harmadsorban pedig szeretnénk ezt a tábor a 125 évvel ezelőtt 2892. június 3.-án született Kodály Zoltán és Bartók Béla mellett tevékenykedő Lajtha László népzene kutató emlékének is szentelni. A tábornyitó rendezvényen önálló programként, és a megjelenő kiadványban is, be kívánjuk mutatni az 1951-ben népzene kutatói munkásságáért Kossuth-díjat kapó Lajtha László életútját. A tábor időtartalma alatt pedig a Nyugdíjas Egyesület - Hagyományőrző Népdalköre, és a Petri Pengetős Citera és Énekegyüttes az általa megmentett népdalokkal ismerkedne, bővítenék a meglévő repertoárt, amit a táborzáró – kiállítást megnyitó ünnepségen be is mutatnának.

Pócspetriben nyugdíjasként letelepülő Stefan Gnant festő-grafikus-művész, a tábor szakmai vezetőjeként felelős, hogy a születendő alkotásoknál az élő népművészeti motívumok erőteljesen megjelenjenek.

Mónus Béla fafaragó népi iparművészre is kiemelten számítunk. Nógrád megyében ő az első, aki a tárgyalkotó népművészek közül megkapta a „Népművészet Mestere Díj” címet, s ezzel bekerült a Szellemi Kulturális Örökség Nemzeti Jegyzékébe.

Rajtuk kívül még jelentős szerepet vállal, a Nyugdíjas Egyesület - Hagyományőrző Népdalköre, és az Iránytű Klub-zenekar mellett a település polgármestere Tamás György (nagybögő) által vezetett Petri Pengetős Citera és Énekegyüttes is.

Önkormányzati hírek:

2017. március 16.

2017. március 8. Nemzetközi Nőnap Pócspeyriben

A Nemzetközi Nőnap alkalmából virággal köszöntötték az önkormányzat intézményeinek női dolgozóit Tamás György polgármester úr és a Képviselő-testület férfi tagjai. A köszöntést követően ízletes pogácsával és frissítővel kínálták a hölgyeket. A figyelmességnek, a kedveségnek mindennap örülnék /örülnének a nők.

2017. március 15. Forradalom és Szabadságharc

A dicsőséges 1848. március 15.-ei forradalom és szabadságharc hőseire emlékeztünk az iskolaaulájában megtartott ünnepélyen, ahol iskolánk 8. osztályos tanulói emlékező műsort adtak elő. Közreműködött az énekar és a 6. osztály diákjai. A felkészítők Koós Éva és Terdik Anett pedagógusok voltak.

Az induló közmunkaprogram keretében 67 fő kezdte el a munkát ezen a napon. Az elmúlt évhez hasonlóan a munkák nagyobb része a mezőgazdasági termeléshez kapcsolódik.

A következő hónapban újabb 20 fő veszi még fel a munkát.

Az összlétszám azonban így is jóval kevesebb lesz, mint 2016. évben volt, de polgármester úr szerint ezzel a létszámmal is biztosított lesz minden munka elvégzése.

2017. március 20. Pócspeyri Község Önkormányzata Képviselő-testületének rendkívüli ülése:

A Képviselő-testület ezen az ülésen arról határozott, hogy a közeledő Húsvéti Ünneppel alkalmából étel- és italajánlatokkal segíti a település lakóit.

A beérkezett ajánlatok közül a legkedvezőbb árfekvésű ajánlattevőt választotta ki.

Arról is döntöttek, hogy az étel- és italajánlatokat április 7.-éig eljuttatják minden érintett ingatlanba.

Jogszabályi előírás szerint minden településnek, így Pócspeyrinek is arculati kézikönyvet, település-

képi rendeletet kell készítenie, amelynek első lépése a főépítési teendők ellátására megbízás elfogadása.

Az ülésen erről is határozott a Képviselő-testület, a beérkezett ajánlatok közül Marosán Andrea építész mellett döntöttek.

Pócspeyri Önkormányzat Hírlevele

Felelős kiadó: Tamás György

www.pocspetri.hu

pmhpocspetri@gmail.com

Főszerkesztő: IGFK

kovjanek@gmail.com

A már harmadik alkalommal megrendezendő és így már hagyománnyá váló majális előkészületeiről is döntöttek a Képviselő-testület tagjai. A tervezett programokról hamarosan tájékozódhatnak a Meghívókból.

Ár: 9000 Ft

Tisztelt Pócspetri Lakosok!

A Pócspetri Községi Önkormányzat konyhája 2017 évtől új szolgáltatásokkal szeretne a lakosok rendelkezésére állni, ezzel is megkönnyítve az ünnepekre való készülődést.

- **Hidegtálak, Sültek, Saláták rendelése.**

Hidegtál kínálatunk:

-1 db **Ünnepi Tál - 6 személyes**

Tartalmaz: csemege karaj, sült csirke comb, fasírt, sonkatekercs, stefánia vagdalt

-1 db **Húsvéti Tál – 6 személyes**

Tartalmaz: füstölt főtt tarja, füstölt főtt kolbász, fasírt, sonkatekercs, kolbással töltött karaj, sárgatúró.

Ár: 9000 Ft.

Saláták:

-Majonézes kukorica saláta 6 fő/tál

Ár: 1600 Ft

-Francia saláta 6 fő/tál

Ár: 1800 Ft

Sültek:

-Rántott borda 10 dkg/ szelet, 4 szelet **Ár: 1000 Ft**

-Rántott csirkemell 10 dkg/ szelet, 4 szelet **Ár: 1000 Ft**

-Mézes- mustáros csirke felső comb, 4 db **Ár: 1000 Ft**

Kérjük rendelésüket a rendezvény, illetve az ünnepek előtt legalább négy nappal jelezni szíveskedjenek.

A húsvéti tálak átvétele nagypénteken.

Ezen kívül szíves figyelmükbe ajánlanánk a hét minden napján igénybe vehető ízletes ebédet. Melynek ára: 630 Ft/ebéd

A rendelési lehetőségekről bővebb információval Kerékgyártó András Intézményvezető és Májer Pálné élelmezésvezető tud szolgálni.

Elérhetőség: 4327 Pócspetri, Petőfi u. 3.

Tel: 06-70/339-7119

06-70/459-1947

